Η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος (+ Αρχιμ. Γεώργιος Καψάνης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Αυγούστου, 2016

(Ὁμιλία τοῦ ἀειμνήστου Ἁγιορείτου Ἡγουμένου π. Γεωργίου Καψάνη)

Ὅπως ὅλα τά γεγονότα πού μᾶς διηγοῦνται οἱ ἅγιοι Εὐαγγελισταί ἔγιναν διά τήν σωτηρίαν ἡμῶν, ἔτσι καί ἡ Θεία Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου ἔγινε δι' ἡμᾶς καί διά τήν σωτηρίαν ἡμῶν. Δέν ὑπάρχει κάτι στή ζωή τοῦ Κυρίου μας, πού νά μήν ἔχει σωτηριολογική σημασία, πού νά μήν ἀφορᾶ τήν σωτηρία μας. Γι' αὐτό ἄλλωστε ἐνηνθρώπισε ἔγινε ἄνθρωπος διά τήν σωτηρία μας.

Καί ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου μας μᾶς ὑποδεικνύει ὄχι μόνον τήν θεότητα τοῦ Κυρίου καί τήν δόξαν τήν ὁποίαν εἶχε πλησίον τοῦ Οὐρανίου Πατρός Του, πρό τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, προαιωνίως -καί τήν ὁποίαν ἐπ' ὀλίγον ἐφανέρωσε εἰς τούς Μαθητάς του, **δέν ἐφανέρωσε τήν πλήρη δόξα Του**, ἀλλά κάτι ἀπ' τή δόξα Του, καθώς ἠδύναντο, ὅπως λέει ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας-, ἀλλά κι ἔτσι μᾶς ὑπέδειξε ποιός εἶναι καί ὁ σκοπός τῆς δικῆς μας ζωῆς.

Εἶναι νά μετέχουμε τοῦ Θείου Φωτός, τῆς Δόξης τοῦ Θεοῦ, τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Διότι κατά τούς Ἁγίους Πατέρες **ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ Δόξα Του, εἶναι τό Ἄκτιστο Φῶς**. Εἶναι ἡ θέα τοῦ Προσώπου τοῦ Κυρίου. Ἀπ' τή μιά λοιπόν μεριά ὁ Κύριος μεταμορφώνεται γιά νά βεβαιωθοῦν καί οἱ Μαθηταί Του, πού θά ἐσκανδαλίζοντο μετά ἀπό λίγο μέ τόν Σταυρικό Του θάνατο, ὅτι ὄντως εἶναι Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Θεός ἀληθινός. Ἀλλά καί μεταμορφώνεται γιά νά πεῖ καί σέ μᾶς πώς ὅ,τι συνέβη σέ μένα πρέπει νά γίνει καί σέ σᾶς. Εἴμεθα κεκλημένοι ὅλοι νά μεταμορφωθοῦμε. Βέβαια, ὁ Κύριος μετεμορφώθη δι' ἰδίας Αὐτοῦ δυνάμεως. Ἐμεῖς θά πρέπει νά μεταμορφωθοῦμε «*ἀπό δόξης εἰς δόξαν*», πού λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ὄχι διά τῆς δικῆς μας δυνάμεως, ἀλλά **διά τῆς Χάριτος καί τοῦ Φωτός τοῦ Μεταμορφωθέντος Κυρίου**.

Γιά τό Φῶς αὐτό μιλοῦσε καί ἡ Παλαιά Διαθήκη καί κάποιοι ὅπως ὁ Μωϋσῆς, ὅπως ἀκούσαμε, ἔλαβαν δόξαν Θεοῦ. Ἀλλά κανείς δέν τόλμησε νά πεῖ στήν Παλαιά Διάθηκη, ὅσο κι ἄν ἔλαβε κάποια Χάριν καί Δόξαν ἀπό τόν Θεόν, ὅτι**«ἐγώ εἰμι τό Φῶς τοῦ Κόσμου»**. Μόνο ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐτόλμησε νά τό πεῖ γιατί Αὐτός εἶναι καί ἡ ζωή, **εἶναι τό πᾶν**. Καί τώρα πῶς ἐμεῖς, οἱ ἐμπαθεῖς, οἱ ἁμαρτωλοί, θά μετάσχουμε τοῦ Θείου Φωτός; Πῶς θά γίνουμε κι ἐμεῖς φῶς; Πῶς θά ὑποχωρήσουν τά πάθη μας πού εἶναι σκότος; Καί οἱ ἁμαρτίες πού εἶναι σκότος; Καί πῶς σιγά - σιγά τό σκότος

πού εἶναι ἐν ἡμῖν θά λιγοστεύει καί θά αὐξάνει τό φῶς τοῦ Χριστοῦ; Αὐτός εἶναι ὁ ἀγῶνας μας καί γι' αὐτό βλέπουμε τόν Κύριο Μεταμορφωθέντα καί βλέπουμε ποῦ πρέπει νά φθάσουμε κι ἐμεῖς. Διότι κάθε Χριστιανός πρέπει νά γίνει **μιμητής τοῦ Χριστοῦ** καί ὅ,τι συνέβη στόν Χριστό νά γίνει καί στήν δική μας ζωή, ὅπως λένε οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ὅτι πρέπει νά ὁδεύσωμεν διά τῶν βαθμίδων τῆς πνευματικῆς τελειώσεως, τῆς πνευματικῆς ἡλικίας τοῦ Χριστοῦ κι ὅ,τι συνέβη στόν Χριστό νά γίνη καί σέ μᾶς.

Ἄρα, λοιπόν, καί σέ μᾶς πρέπει νά γίνη Μεταμόρφωσις διά τοῦ φωτός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας. Κι ἐδῶ εἶναι ὁ ἀγῶνας μας. Πῶς μέ τήν μετάνοιά μας, μέ τήν προσευχή μας, μέ τήν ταπείνωσί μας, μέ τήν ὑπακοή μας, μέ τήν συμμετοχή στό φωτιστικό Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Κυρίου -διότι καί ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι Φῶς- ὡς μετέχοντες αὐτῶν ὅλων τῶν ἁγίων χαρισμάτων τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ, θά μπορέσουμε κι ἐμεῖς λίγο - λίγο νά λιγοστεύουμε μέσα μας τό σκότος καί νά αὐξάνη τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ;

Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι βλέποντας τόν Μεταμορφωθέντα Κύριον βλέπουν καί τόν ἑαυτόν τους. Διά μέν τόν ἑαυτόν μας λυπούμεθα, διότι δέν βλέπουμε τό Φῶς αὐτό νά λάμπη στήν ὕπαρξή μας. Διά δέ τόν Μεταμορφωθέντα Κύριον χαιρόμεθα καί τόν εὐχαριστοῦμε καί τόν δοξάζουμε. Τόν παρακαλοῦμε ὅμως σήμερα ταπεινά νά μᾶς βοηθήση νά ποθήσωμε τό ἄκτιστον Φῶς, τό Φῶς τοῦ Προσώπου Του. Νά ποθήσωμε νά ἀντικαταστήσωμε τόν ἔσω ἄνθρωπο, νά τόν κάνουμε φωτεινό, ὅπως φωτεινός εἶναι ὁ Χριστός, πού εἶναι ὅλος Φῶς καί ὅλος Ζωή καί ὅλος Ἀνάστασις καί ὅλος Ἀλήθεια.

Κι ἔτσι, ἀγωνιζόμενοι τόν καλόν ἀγῶνα, ἐφαρμόζουμε τό Ἅγιον Θέλημα τοῦ Κυρίου, γιατί τό Θέλημα τοῦ Κυρίου, ὅπως πολλές φορές τό ἔχουμε πεῖ, εἶναι νά γίνουμε θεοί κατά Χάριν. Καί πῶς θά γίνει κανείς θεός κατά Χάριν ἄν εἶναι μέσα στό σκότος καί ἄν τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ δέν ἔχει πλημμυρίσει τήν ὕπαρξί του;

Ψάλλουμε δέ καί στήν Δοξολογία «**ἐν τῷ φωτί Σου ὀψόμεθα φῶς»**. Πράγματι μποροῦμε νά δοῦμε φῶς μόνο ἐν τῷ φωτί τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν Χριστόν λάμποντα. Ἔχομεν Θεοτόκον φωτεινοτάτην. Ἔχομεν Ἁγίους φωτεινούς καί ἐμεῖς καλούμεθα νά γίνουμε φῶς.

Ὁ Θεός νά μᾶς βοηθήση καί οἱ εὐχές ὅλων τῶν Ἁγίων, οἱ ὁποῖοι ἐπέτυχαν τόν φωτισμόν, τήν ἔλλαμψι, τήν θέωσι, εἶδαν τό φῶς τῆς Μεταμορφώσεως καί ἐθεάθησαν πολλοί ἀπό αὐτούς μέσα στό φῶς τῆς Μεταμορφώσεως. Διότι, οἱ Ἅγιοι ὄχι μόνο εἶδαν τό φῶς τῆς Μεταμορφώσεως, ἀλλά καί τούς εἶδαν μέσα σ' αὐτό τό φῶς ὅσοι ἦσαν ἄξιοι νά τούς ἴδουν. Θυμᾶστε ἀπό τόν βίο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὅτι ὅταν ἦταν ἡ ὥρα νά παραδώση τήν ἁγία του ψυχή, δύο ἱερεῖς πού ἦταν ἐκεῖ, ἕνας ἱερομόναχος καί ἕνας ἔγγαμος, ἄξιοι ἱερεῖς, εἶδαν τό πρόσωπό του νά λάμπη ὅλο μές στό φῶς τῆς Μεταμορφώσεως. Μποροῦσε ὁ Ἅγιος Παλαμᾶς, πού ἦρθε

στό Ἅγιο Ὄρος εἴκοσι ἐτῶν καί λαχταροῦσε νά ἀπαλλαγῆ ἀπό τό σκότος φωνάζοντας συνεχῶς **«φώτισόν μου τό σκότος»**, μποροῦσε νά μήν εἰσακουσθῆ ἡ προσευχή του καί νά μήν λάμψη μέσα του τό φῶς τοῦ Χριστοῦ; Αὐτό τό φῶς λοιπόν ἄς ζηλέψουμε κι ἐμεῖς κατά κάποιον τρόπο. Μέ ἕναν ἅγιον ζῆλον κι ἄς παρακαλέσουμε τόν Κύριον νά μᾶς ἀξιώση νά ἀγωνιστοῦμε γι' αὐτό τό φῶς, τό αἰώνιο φῶς, τό ἄκτιστο φῶς, τό φῶς πού εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί γιά τό ὁποῖο εἴμεθα κεκλημένοι. Καί ἐάν ἀπό αὐτή τή ζωή κάτι κι ἐμεῖς δοῦμε ἀπό αὐτό τό φῶς ἔχωμε ἐλπίδα ὅτι θά μᾶς ἀξιώση ὁ Κύριος νά ζήσωμε καί ἐν τῷ φωτί τῆς οὐρανίου Βασιλείας, τήν ὁποίαν εὔχομαι εἰς πάντας ὑμᾶς. Ἀμήν.-

(Πηγή: Ιερά Μητρόπολη Κυθήρων)